

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 100. Sufficit, venit hora. v. 41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

dam & asperam vitam & quidquid demum in humana natura operatus est
& cruciatus omnes acerbissimos quos in passione sua perpessus est, vna cum
omni laude spirituum supernorum & meritis sanctorum omnium in faci-
ficium dignum ad æternum honorem & gloriam tuam pro universis pe-
catis meis quibus vñquam te offendit, & virtutibus quas exercere neglexi.
Tu autem pie Iesu pone inter te iudiciumq; tuum & inter animam meam
mortem tuam & passionem tuam, & esto mihi Iesus.

§. 99. Et ait illis dormite iam & requiescite. v. 41.

Quia cum necessitas postulat indulgendum est aliquid corpori, id est
Dominus, cum venisset tertio eos dormire aliquantulum iussit, dormire
iam & requiescite. & illis dormientibus, ipse super eos vigil astabat, aspiciens
cælum cum suspirijs, loco omnium qui pascunt animas. Vere tunc à loco in
quo dormiebant Apostoli, melior, quam in loco, in quo dormiebat Iacob,
erecta erat scala, pertingens ab ipsis usque in cælum, imo usque ad cor-
tris cælestis, super qua non angeli ascendebant & descendebant tantum, sed
etiam gratia Dei.

Non est sapientia super terram, Domine, quæ comparari possit con-
sapientia tua. Ecce tu assumens pastorum & Episcoporum personam,
etas vigil excubitor super Apostolos tuos & mediator es inter eos & Pa-
trem. Certe præclarum das Sacerdotibus tuis exemplum, quomodo de-
beant esse mediatores inter te & populum. Benedico te, tu enim laboras
tuis das requiem ouibus; tu oras, ut illi dormiant. nescio Domine facis ex-
plicare aut ponderare suavitatem bonitatis, qua plena est domus tua.

§. 100. Sufficit, venit hora. v. 41.

Cum ergo aliquantulum cum eis quieuisse, vel excubias egisset De-
minus, & aduentum Iudæ proditoris cum cohorte militum appropi-
quantis tentaret oculis corporeis, excitauit discipulos dicens: sufficit iam
surgendum, iam vigilandum, iam standum, ut viri fortes, iam pugnare
dum est milites, hora est arma capiendi. ad arma. Ecce appropinquit qui
me tradet, ecce hostis præ foribus in horro paratus in prælium, fixit pedem,
rupit portas, sepeisque perfregit, ne non faueat nox, videntur facies & lu-
ternæ & lampades ardentes, armati viri, cataphracti à capite ad pedes,
ferrei thoraces, gladij, pugiones, hastæ, bipennes, hastæ, mallei, sagittæ,
arcus & hora hac mea est, qua voluntariè tradar in manus peccatorum. Tu
uete amici, & valete, donec refurgam à mortuis.

Dixisti Domine, sufficit dormisse, docendo nos modum & rationem in
omnibus rebus esse secundam, nec semper brutos naturæ nostra da-
mus

etus esse se fiantos, sed frāno rationis & fidei compescendos. Accepto libenter, Domine, Regulam hanc tuam, iusta & sancta est. Utinam omnes eam obseruarent, & sibi dicerent: Hora est loquendi & hora tacendi: hora psallendi, & hora à psalmis conticefcendi. Omnia tempus habent. Sed inter omnes Horas mundi eximiē felix fuit illa qua Dominus noster pro nobis salutem operatus est. Infelix vero illa qua homo in peccatum lapsus est vel labetur. O Domine auerte hanc horam à me & cunctis hominibus tuis.

§. 101. Ecce filius hominis tradetur in manus peccatorum. v. 41.

Lucæ 18. & Marci 18. paulo ante passionem cum Christus assumptis duodecim secum discipulis dixerat: Ecce ascendimus ierosolymam, & consumabuntur omnia que scripta sunt per Prophetas de filio hominis, tradetur enim gentibus & illudetur, & flagellabitur & conspuetur & postquam flagellauerint, occident eum, & tercia die resurget, & ipsi nihil horam intellexerunt, dicit Euangelista: quod tunc dixit futurum. hoc nunc oculis videndum demonstrat, dicens: Ecce, sic uti igitur, in ista hora verificatum fuit quod prædictum erat, de Dominica passione, ita etiam certissime verificabitur, quicquid de nostro iudicio & vel saluatione, si digni fuerimus, vel condemnatione, si indigni fuerimus est prophetatum.

Adoro laudo & glorifico te, benedico & gratias ago tibi, Domine Iesu, pro universis miserationibus & beneficijs tuis: gratias tibi ago ô fili Dei viui, Deus altissime, qui propter nimiam charitatem, qua me dilexisti, dignatus es implere omnia, quæ de te erant prophetata. Adiuua me obsecro, ut ego in bonum & non in malum impleam quæ de me prophetata sunt. Sic viuam, ut non moriar morte æterna, sed temporali mortuus tecum resurgam. Obsecro te ignosce, purifica & libera me à peccatis meis omnibus, per merita vitæ & passionis tuæ, recipere me in gratiam tuam qua me teneas, confirmes, dirigas atque possideas ad gloriam tuam & secundum æternum beneplacitum tuum, quo tibi coniunctus mundo totus moriar, tibi vero soli deinceps viuam & castissimo ferventissimoque amore inseparabiliter inhaeream. Amen.

§. 102. Surgite. Eamus. v. 42.

Non dicit: surgite & fugiamus, uti multi dixerunt, ante Iesum, & etiam post Iesum. Sed ait: surgite, eamus, quasi diceret: Surgite iam filij mei, surgite, eamus obuiam proditori & persecutoribus ut non timentes & latentes nos inueniant, ut cognoscant passionem meam omnino voluntariam. Eamus, brevis quidem vox, sed nulla fortior ad hanc diem unquam est audita. Fortitudo enim in arduis sponte subeundis tanto maior est,